

SINITAIVAS

NR 01/2024

ITÄVALLAN SUOMALAISEN EVANKELIS-
LUTERILAISEN SEURAKUNNAN LEHTI

LEHDESSÄ MUKANA WIENIN
SUOMI-YHTEISÖJÄ

SINITAIVAS MAALISKUU-KESÄKUU 2024

IMPRESSUM

Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan julkaisu. Lehti ilmestyy kolme kertaa vuodessa.

TOIMITUS

Päätoimittaja: Ella-Maria Boba
Taitto ja ulkoasu: Meri Hakaoja

JAKELU

Lehti jaetaan Itävallan suomalaisen seurakunnan jakelulistan mukaan. Listalle voivat antaa nimensä ja osoitteensa kaikki yhteisestä suomalaisesta toiminnasta kiinnostuneet.

Seuraava numero ilmestyy viikolla 36.
Jutut ja ilmoitukset toimitukseen viimeistään **01.08.2024** mennessä.

YHTEYSTIEDOT

Ella-Maria Boba
Gentzgasse 10 / Altes Haus, 1180 Wien
puh: + 43 699 188 778 19
s-posti: finn.gemeinde@evang.at,
ella-maria.boba@evang.at
kotisivut: www.finngemeinde.at

KUVAT

Kansi: Larisa Koshkina Pixabay
Sivut 11 (kukka) romanhoertner Pixabay, 14
WSOY, 16 shell_ghostcage Pixabay

Tykkää meistä facebookissa!

Ryhmän nimi „Itävallan suomalainen evankelis-luterilainen seurakunta“

Iloitsemme kovasti lahjoituksista!

Sinitaivas ja seurakunta
Erste Bank
IBAN: AT83 2011 1287 2259 0100
BIC: GIBAATWWXXX

PRINTED BY:

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	3
Kuraattorin kynästä	4
Uusia kasvoja seurakunnssa	5
Muistokirjoitus Peter Juhani Holoubek	7
Seurakunnassa tapahtuu	8
Ajankohtaista seurakunnassa	10
Seurakunnan kesäretki	11
Itävallan Suomen suurlähettilään haastattelu	12
Kirjaesittely	14
Vuosikokouskutsu	16

Pääkirjoitus

Sivistyksen teemavuosi

Opetus- ja kulttuuriministeriö on nimennyt vuoden 2024 Sivistyksen teemavuodeksi. Sana ”sivistys” herättää meissä erilaisia mielleyhtymiä: jollekin tulee mieleen intellektuelli ihminen, toiselle koulun tarjoama perussivistys, kolmannelle ehkä sivistyneet käytöstavat. Tai kun sivistämme itseämme, liittyy se usein myös haluamme oppia uutta sekä siihen, että paremmin pysyisimme kärryillä ajankohtaisessa keskustelussa. Sivistys-käsitteelle löytyykin useita määritelmiä.

Sivistyksen yhteydessä voimme puhua sen eri olottuvuuksista. Ensimmäinen olottuvuus liittyy ihmisen kykyyn ymmärtää omaa elämismääntänsä sekä siihen tietoon – niin akateemiseen kuin arjen tilanteisiin liittyvään yleistietoon – jota voimme opettaa toisillemme saavuttaaksemme tätä ymmärrystä. Siirrettävän tiedon välittämiseen meillä on useita instituutioita, kuten koulut, sekä tiedonvälityskanavia, kuten kirjat tai nykypäivänä vaikka YouTube videot.

Sivistyksen toinen olottuvuus liittyy ihmisen moraaliseen ja emotionaaliseen kehitykseen ja ymmärrykseen, joka karttuu elämällä. Voimme oppia erilaisista kokemuksistamme ja eteemme tulleista tilanteista, ja kokemusten kautta myös itsestämme ja muista ihmisistä. Tämänkaltainen tieto ei ole kuitenkaan suoraan siirrettävissä muille. Se kuitenkin kasvaa, mitä enemmän olemme suhteessa muihin ihmisiin.

Sivistyksen kolmas olottuvuus liittyy sosiaalisiin viiteryhmiin, joihin samastumme ja joista kykenemme ottamaan vastuuta. Tätä havainnollistaa ns. kehämalli, jossa sisin kehä on oma minämme. Sitä seuraavat kehät ovat: lapsuuden perhe, vertaisryhmät, oma perhe, yhteisöt, joihin kuulumme, kansakunta, kulttuurialue, ihmiskunta, maapallon hyvinvointi sekä elämän edellytykset tulevaisuudessa.

Omalta mukavuusalueelta poistuminen saattaa pelottaa, mutta toisaalta vain seuraavalle kehälle siirtyminen voi laajentaa omaa maailmankuvaamme samalla kasvattaen vastuuntuntoamme.

Helsingin yliopiston kirkkohistorian professori, Tuomas Heikkilä, onkin sanonut osuvasti, että ”sivistys on toisten kanssa toimeen tulemistä ja taitoa käyttää tietoa hyvään”.

Olenko siis sivistynyt, onko minulla sivistystä? Tärkeämpää kuin oman sivistyksen määrittäminen, olisi kysyä itseltään, koenko ymmärrykseni ja merkityksellisyyden iän myötä lisääntyneen, ja tunnenko edelleen uteliaisuutta ja motivaatiota laajentaa omia kehäni. Vai koenko tarvetta vetäytyä tunteakseni oloni mukavaksi ja turvalliseksi?

Ajattelen seurakuntamme olevan paikan, joka tarjoaa hyvän harjoittelualustan sivistystyölle. Ei pelkästään uskonnollisten opinkappaleiden ja perinteiden välittäjänä tai tärkeiden elämäntapahtumien ja eksistentiaalisten kokemusten sanoittajana, vaan myös kohtaamispaikkana, jossa opimme tuntemaan erilaisia ihmisiä ja tapoja elää kristittyinä sekä näkemään toisemme Jumalan rakkauden silmin. Seurakunnassa saamme myös voimaantua Jumalan Sanan ja armon kautta, ja tämä kokemus taas antaa meille välineitä ja sisäistä halua osallistua, ottaa kantaa, sekä toimia vastuuta ottavana kansalaisena. Aktivismia, johon Jeesuskin meitä kutsuu, johtaa tarve muutokseen, ja se taas on puolestaan hyvä lähtökohta kasvatukselle ja sivistykselle.

Hyvää Sivistyksen teemavuotta!

Ella-Maria Boba

KUVA: Tatiana Weber

Kuraattorin kynästä

Uuden kuraattorin tervehdys

Seurakuntamme uusi kirkkoraati, joka valittiin viime vuoden marraskuun vaaleissa, kokoontui tammikuussa ensimmäisen kerran sekä sopimaan tehtävänjaosta että tutustumaan toisiinsa, sillä raatiin oli valittu kaksi uutta jäsentä Suomeen muuttaneiden Laura Homanin ja Kaisa Tupelin tilalle: Anna-Maija Mikkola ja Marja-Leena Steinbru. Tässä yhteydessä vielä kerran tervetuloa raadin jäseniksi Anna-Maija ja Marja-Leena! Tuossa tehtävänjaossa sain kunnian tulla valituksi uuden raadin kuraattoriksi, mistä kiitos kaikille raadin jäsenille.

Tätä kirjoittaessani Suomeen on eilen valittu uusi tasavallan presidentti. Vaalien yhteydessä kävin minäkin täältä Grazista molemmilla kieroksilla Wienissä suurlähetystössä äänestämäs-

sä. Ensimmäisellä äänestyskerralla ihmettelin jonoa, joka ulottui ovelle asti, kunnes selvisi, että suurin osa ihmisistä oli äänestyksen jälkeen jäänyt vaalikahville rupattelemaan keskenään, myös toisilleen entuudestaan vieraat ihmiset. Samankaltaista spontaaniutta toivon myös seurakuntaamme. Toivon tilaisuuksiemme olevan kohtaamispaikkoja, jonne on helppo tulla hetkeksi niin pysähtymään ja hiljentymään kiireisen arjen keskellä kuin juttelemaan ja tutustumaan ehkä uusiin ihmisiin - ja juomaan se kupponen kahvia.

Mukavaa ja aurinkoista kevättalvea kaikille!

Elise Sippola-Puster

Kirkkoraatit vasemmalta: Katja Jääskeläinen, Elise Sippola-Puster, Tarja Lavi-Huusko, Ella-Maria Boba, Heidi Kennedy, Marja-Leena Steinbru ja Anna-Maija Mikkola.

Uusia kasvoja seurakunnassa

Varakuraattori Marja-Leena Steinbru

MINKÄLAISESSA KIRKON TOIMINNASSA OLET OLLUT AIKAISEMMIN MUKANA?

Jouduin Norjassa kesäkuussa 2000 auto-onnettomuuteen, josta onneksi selvisin pienin vammoin, vaikka auto lensi katolle. Onnettomuuden kautta ymmärsin, että olisin voinut kuolla. Kolmen kuukauden sairasloman aikana aloin miettimään, oliko tämä viimeinen kerta, kun Jumala minua kutsuu. Nämä ajatukset vain voimistuivat ja aloin etsiä mahdollisuutta löytää uusi tie elämässäni. Vuonna 2001 kirjoittauduin Oslossa diakonia-korkeakouluun, josta valmistuin vuonna 2006. Opiskelin diakoniaa laboratoriotyöni ohessa. Vuodesta 2003 olen toiminut diakonian alan monipuolisissa tehtävissä eri seurakunnissa ja paikkakunnilla (mm. Nøtterøy, Lillehammer, Tromsø, Stranda, Nesseby ja Tana) - tein jopa yhden harjoittelujakson Itävallassa Traiskirchenin pakolaisten vastaanottokeskuksessa.

KUKA OLET?

Olen Marja-Leena Steinbru, 73-vuotias eläkeläinen. Minulla on kolme lasta ja neljä lastenlasta, joista vanhin jo opiskelee. Kotoisin olen Viitasaarelta, Keski-Suomesta.

MIKÄ TOI SINUT ITÄVALTAAN?

Ensimmäistä kertaa tulin Wieniin vuonna 1970. Suoritin täällä laboratorionhoitajan tutkinnon ja olin 25 vuotta Wienin kaupungin palveluksessa sairaaloissa, terveysvirastossa ja valtion rokotetutkimuslaitoksessa.

Elämänmuutoksen jälkeen otin virkavapaata kahdeksi vuodeksi ja lähdin marraskuussa 1999 Osloon, jossa olin myös sairaalassa töissä. Jäin kuitenkin Norjaan tutustuttuani paikalliseen mieheen, jonka kanssa avioiduin vuonna 2001.

Muutin takaisin Wieniin viime marraskuussa, kun elämäntilanteeni taas muuttui. Olen palannut takaisin vanhoille juurilleni.

KUINKA LÖYSIT TIESI ITÄVALLAN SUOMALAISEEN SEURAKUNTAAN JA KIRKKORAATIIN?

Olin käynyt satunnaisesti Itävallan suomalaisen seurakunnan jumalanpalveluksissa Wienissä käydessäni. Vuonna 2022 liityin seurakunnan jäseneksi, koska minulla oli vakituinen osoite myös täällä. Lukiessani Sinitaivasta, huomasin että seurakunta haki ehdokkaita kirkkoraadin vaaleihin. Otin pastoriin yhteyttä ja kerroin taustastani diakonina sekä muutostani Itävaltaan ja kyselin raadin toiminnasta. Lokakuun alussa Ella soitti minulle Norjaan ja sanoi, että nyt tarvittaisiin vielä se yksi ehdokas, lähdetkö mukaan? Ja koska muuttoni osui sopivasti samoille kohdille, minä olin valmis lähtemään ehdokkaaksi. Tulin valituksi ja olen jo ehtinyt käydä raamattupiirissä, päiväkahveilla ja ollut apuna joulumyyjäisten kahvilassa. Uuden kirkkoraadin toiminta alkoi vasta nyt tammikuussa.

MINKÄLAISIA TOIVEITA SINULLA ON SEURAKUNTAA KOHTAAN? MITEN HALUAISIT HYÖDYNTÄÄ OMAA OSAAMISTASI SEURAKUNNAN LUOTTAMUSHENKILÖNÄ?

Diakonina minulla on kokemusta hyvin monelta eri seurakunnan toiminta-alueelta. Olen tehnyt työtä rippikoululaisten parissa, vetänyt lastenryhmiä ja eläkeläistoimintaa. Myös sururyhmät ovat olleet tärkeä osa työtäni, samoin kuin pakolaistyö. Kokemusta minulla on niin opetus- ja kasvatustyöstä kuin lähetystyöstä (mm. Petroskoin seurakuntaan, mikä tapahtui yhteistyönä Suomen kautta). Kotikäynnit ja hartaus-ten ja voimistelutuokioiden pitäminen vanhainkodissa päättyivät aina kahvipöydän ja laulujen merkeissä.

Ollessani kolme vuotta vapaaehtoistyön koordinaattorina, sain järjestettyä uusille maahanmuuttajille hiihtokursseja. Keräsimme yhdessä mustikoita ja teimme hilloa luonnossa, leivoimme leipää ja teimme yhdessä kaikenlaisia joulu-leivonnaisia.

Haluaisin saada seurakuntaan lisää toimintaa, mikä voisi ehkäistä yksinäisyyttä. Minulla on jotenkin vuosien kokemuksen jälkeen sellainen tunne, että monet täällä asuvat suomalaiset eivät aina löydä toisiaan. Tarvetta kyllä olisi toisten tapaamiselle. Me kaikki olemme erilaisia ja meillä on erilaisia toiveita ja tarpeita, mutta meitä yhdistää suomalaisuus. Seurakunnassa on kaikille tilaa.

Yritän selvittää myös kyydin järjestämistä seurakunnan tilaisuuksiin niille, jotka pääsevät itse huonosti liikkumaan.

Mielelläni avustan Ellaa myös jumalanpalvelusten toteuttamisessa, kuten ehtoollisen jaossa.

MITÄ HARRASTAT?

Olen aina tykännyt neulomisesta ja neulon parisakin eri piirissä, mm. norjalaisten ystäväni kanssa (aloitimme taas neulontatapaamiset suomalaisella seurakunnalla). Vuonna 2013 innostuin kankaan kutomisesta, ja olen käynyt monilla tämän alan kursseilla niin Norjassa kuin Imstissä, Tirolissa, sekä osallistunut nettikursseille. Minulla on kotona neljät kangaspuut, joista kahdet ovat kellarissa. Toivoisin löytäväni jostain tilat, jossa niitä voisi käyttää. Kankaankutominen sopii kaikille.

Myös taimien kasvattaminen ja viljely on ollut minulle rakas harrastus. Olen viljellyt esimerkiksi viisi vuotta pellavaa.

MINKÄ HYVÄN OPIN OLET OTTANUT NORJASTA MUKAAN?

Norjalainen ruoka- ja käsityökulttuuri sekä vahva yhteys luontoon on antanut minulle uusia virikkeitä. Kiinnostus lampaanvillan käsittelyyn, kehräämiseen, lankojen värjäämiseen ja kutomiseen on voimistunut minulla asuessani Norjassa. Teen kotona mielelläni myös ohutta norjalaista leipää.

MITÄ AJATUKSIA SANA 'ULKOSUOMALAISEURAKUNTA' SINUSSA HERÄTTÄÄ?

Ulkosuomalaisseurakunta tuo mahdollisuuden luoda omaa identiteettiä ja antaa mahdollisuuden tavata toisia suomalaisia, olla yhdessä. Myös vaikeissa elämän tilanteissa tietämys siitä, että aina voi ottaa yhteyttä suomalaiseen seurakuntaan, on mielestäni erittäin tärkeä asia.

Haastattelijana: Ella-Maria Boba

MUISTOKIRJOITUS

Peter Juhani Holoubek

Koskettavassa pastori Ella-Maria Boban johtamassa siunaustilaisuudessa hyvästelimme rakkaan veljeni Wienin keskushautausmaalla 15.1.2024. Hän lepää nyt perhehaudassamme.

Peter, joka oli aina ollut terve, sai viime kesänä veren-

myrkytyksen, joka melkein maksoi hänen henkensä. Häntä hoidettiin seitsemän viikkoa Münchenissä ja Wienissä, osittain teho-osastolla. Myös hänen vasemman munuaisen ympäriltä löydettiin syöpäkasvain. Peter halusi poistattaa sen mahdollisimman pian ja jättää elämänsä vaikeimman vuoden taakseen. Suunnitteilla oli uusi alku, joka olisi sisältänyt myös paljon matkustamista. Mutta valitettavasti asiat menivät toisin. Hän heikkeni leikkauksen jälkeen, kunnes yllättäen kaatui asunnossaan 21.12.2023 ja kuoli.

Emme enää saa kokea asioita Peterin kanssa: filosofoida/politisoida hänen kanssaan, emme tanssia hänen kanssaan, juhlia, käydä klassisissa konserteissa tai matkustaa hänen kanssaan, kuten olimme tottuneet. Peter oli henkilö, joka halusi elää ja joka ei halunnut luovuttaa. Olen koko elämäni ajan saanut suurta tukea veljeltäni, joka oli minua puolitoista vuotta vanhempi.

Peter syntyi 7. huhtikuuta 1960 Helsingissä kaksi-kieliseen perheeseen (Wienistä kotoisin oleva isä Alfred, ekonomi ja Itävallan kauppa- ja teollisuusministeri, Viipurista lähtöisin oleva äiti Raija, os. Seiro, valtiotieteiden maisteri). Lapsuutemme ja nuoruutemme vietimme Helsingissä, Espoos-

sa sekä Wienissä. Kesät vietimme aina Suomesa (Veikkolassa ja 35 vuotta kesähuvilassamme Sauvossa).

Peter kirjoitti ylioppilaaksi Helsingin Saksalaisesta koulusta. Muuttaessaan perheemme luo Wieniin Peter suoritti armeijan ja aloitti kauppatieteiden opiskelun (Wirtschaftsuniversität Wien). Saatuaan maisterin paperit hän aloitti yli 25 vuotta kestäneen pankkiuransa Raiffeisen Zentralbankissa (myöhemmin Raiffeisen Bank International) controllerina. Hänen päätehtäviinsä kuului neuvoa pankin johtoa. Hän oli mukana kehittämässä Raiffeisenin kokonaisu- ja hallinnon raportointia ja oli vastuussa pankin suunnittelu- sekä budjetointiprosessista. Pitkän uransa jälkeen hän toimi yksityisenä sijoittajana.

Peterillä oli myös paljon luottamustoimia. Hän toimi monta vuotta Finnisches Österreichisches Wirtschaftsforumin (nykyään FINNCHAM Austria) puheenjohtajana ja oli Itävalta-Suomi yhdistyksen hallituksen jäsen. Hän oli mukana perustamassa suomalaista kauppakamaria Keski-Eurooppaan ja toimi monta vuosikymmentä Helsingissä toimivan kauppakillan luottohenkilönä järjestäen kokouksia Wienissä sekä edustaen asiantuntijana Suomi-Itävalta-suhteissa.

Peter oli henkilö, joka halusi rakastua uudelleen joka päivä (se oli hänen elämänsä eliksiiri). Hän halusi tulla rakastetuksi ja käytti myös rakkauttaan anteliaasti muita, perhettään ja ystäviään kohtaan. Hän rakasti klassista musiikkia ja häntä arvostettiin asiantuntijana näissä piireissä.

Peter oli ja on edelleen erittäin tärkeä osa elämääni.

Ikuisesti kiitollinen siskosi,
Elisabeth "Nanna" Marjaana Holoubek

Wienissä 27.1.2024

Seurakunnassa tapahtuu

TULEVIA JUMALANPALVELUKSIA

Palmusunnuntain ehtoollisjumalanpalvelus

Sunnuntaina 24.3. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Musiikkivieraana laulaja Sofia Hiltunen. Kirkkokahvit vuosikokouksen yhteydessä ennen jumalanpalvelusta.

Pääsiäisajan perhemessu + kirkkokahvit

Sunnuntaina 21.4. klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

Perhemessu Grazissa + kirkkokahvit nyyttärihengessä

Sunnuntaina 7.4.2024 klo 14, paikka: Evangelische Christuskirche, Burenstraße 9, 8020 Graz
(huom! Sisäänkäynti kirkkoon Eckertstraßen ja Johanna-Kollegger-Straßen kulmasta)

Pohjoismainen helluntain iltajumalanpalvelus

Maanantaina 20.5.2024 klo 18, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien
Kielinä: suomi, ruotsi, norja, tanska; saarna saksaksi. Tilaisuuden jälkeen tarjoilu sisäpihalla.

Kesäkuun jumalanpalvelus + kirkkokahvit

Sunnuntaina 16.6.2024 klo 15, paikka: Ruotsalainen kirkko, Gentzgasse 10, 1180 Wien

SÄÄNNÖLLINEN TOIMINTA GENTZGASSELLA

Ovet auki tiistaisin - huomaa vaihtelevat kellonajat!

- Ti 5.3.** Päiväkahvit ja yhteislaulua klo 14-15.30
- Ti 12.3.** Peli-ilta klo 19-21
- Ti 19.3.** Raamattupiiri klo 10.30-12
- Ti 2.4.** Liekki-ilta klo 18-19.30
- Ti 9.4.** Kävelylenkki klo 18-19.30
- Ti 16.4.** Raamattupiiri klo 10.30-12
- Ti 23.4.** Sivistyksen teemavuosi: Reformaation alkuvaiheet Ruotsi-Suomessa
- Ti 30.4.** Vappuaaton päiväkahvit ja yhteislaulua klo 14-15.30 (tarjolla munkkia ja simaa)
- Ti 7.5.** Liekki-ilta klo 18-19.30
- Ti 14.5.** Kävelylenkki klo 18-19.30
- Ti 21.5.** Raamattupiiri klo 10.30-12
- Ti 28.5.** Päiväkahvit ja yhteislaulua klo 14-15.30
- Ti 4.6.** Liekki-ilta klo 18-19.30
- Ti 11.6.** Kävelylenkki klo 18-19.30
- Ti 18.6.** Raamattupiiri klo 10.30-12

Perhekerho

Avoin perhekerho kokoontuu torstaisin klo 9.30-11.30 Gentzgassella Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran leikkihuoneessa. Ohjelmassa vapaata leikkiä, yhdessä ruokailua/kahvittelua ja laululeikkejä. Mukaan voi tulla pitkin vuotta ilman ilmoittautumista. Tulevat perhekerhokerrat ovat: 7.3., 14.3., 21.3., 4.4., 11.4., 18.4., 25.4., 16.5., 23.5., 6.6., 13.6. ja 20.6.

Torstai-lounas

Tarjoamme seurakunnalla kerran kuussa torstaisin yläkerran tiloissa klo 12-13 edullisen kasvislounaan. Tulevat lounaat: 7.3., 4.4., 16.5. ja 6.6. Ilmoittautuminen edelliseen iltaan mennessä.

Yhteiskristillinen raamattupiiri

Raamattupiiri kokoontuu seurakunnan omissa tiloissa Gentzgassella kerran kuussa tiistaisin klo 10.30-12. Ryhmä on avoin kaikille kiinnostuneille, mukaan voi tulla koska vain, eikä aikaisempaa kokemusta raamattupiiritoiminnasta tarvita. Kokeilemme erilaisia tapoja lähestyä Raamatun tekstejä. Jos sinulta löytyy oma Raamattu kotoa, olisi se hyvä olla mukana. Aloitamme kahvihetkellä ja lopussa rukoilemme pyydettyjen aiheiden puolesta. Seuraavat kokoontumiset: 19.3., 16.4., 21.5. ja 18.6.

Liekki-illat

Liekki-iltoja vietetään Ruotsalaisessa kirkossa kerran kuussa tiistaisin. Liekki-ilta on tarkoitettu sinulle, joka kaipaat rukousta tai rentoutumishetkeä arjen kiireen keskellä.

Ilta koostuu kolmesta osasta, joihin jokaiseen voi myös osallistua erikseen:

- Klo 18-18.30 hengellisiä ylistys- ja rukouslauluja
- Klo 18.30-19 kehollisia- sekä rentoutumisharjoituksia raamatuntekstien siivittämänä
- Klo 19-19.30 mahdollisuus kahdenkeskiseen rukouspalveluun

Rukouspalveluun voi myös varata ajan sähköpostitse.

Muskari

Muskari tiistai-iltapäivisin klo 16-17 paikassa Gentzgasse 10, Ruotsalaisen seurakunnan yläkerran tilat (ovikoodi lukee ikkunassa). Kertamaksu 10€/perhe. Osallistuminen ei vaadi ennakkoilmoittautumista ja mukaan voi liittyä pitkin vuotta. Muskarin kohderyhmänä ovat alle kouluikäiset lapset. Lisätietoja muskariopelta Pirreltä osoitteesta: pirrethepianist@gmx.at

MUUTA

Seurakunnan vuosikokous

Sunnuntaina 24.3. klo 13-14.30 seurakunnan tiloissa Gentzgassella ennen jumalanpalvelusta. Katso kutsu takasivulla. Myös henkilöt, jotka eivät ole seurakunnan jäseniä, mutta jotka ovat kiinnostuneita seurakunnan asioista, voivat osallistua kokoukseen ilman äänioikeutta.

Skandinaavinen kirpputori ja kahvila

Sunnuntaina 28.4. klo 13-16 Gentzgassen sisäpihalla. Tule tutustumaan suomalaisten ja ruotsalaisten yksityisten myyjien pöytien tarjontaan. Myynnissä sekalaista tavaraa, mutta myös paljon pohjoismaisia tuotteita ja lastenvaatteita.

ÖFG JA WIESO

Kantapöytä/After-Work-Treffen "Plaudern mit dem ÖFG Vorstand"

Perjantaina 15.3. klo 18 alkaen paikassa:
Restaurant Salmbräu, Rennweg 8, 1030 Wien

VAPPU-juhla

Tiistaina 30.4. klo 19 alkaen (paikka vielä auki)

Tiedot seurakunnan tapahtumista löytyvät kotisivuiltamme osoitteesta www.finngemeinde.at.

Kannattaa myös liittyä Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan facebook-ryhmään, jossa kerromme ajankohtaisista tapahtumatärpeistä ja äkillisistä ohjelmamuutoksista. Seurakunta tiedottaa myös uutiskirjeen kautta. Uutiskirjeen, joka lähetetään joka kuukauden alussa, voi tilata laittamalla viestiä osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at tai lomakkeella kotisivujen kautta.

Ajankohtaista seurakunnassa

Tuki Suomesta jatkuu

Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ulkosuomalaistyön yksikön johtaja, Mauri Vihko, asiantuntija ja maavastaava, Riikka Porkola sekä Merimieskirkon pääsihteeri, Hannu Suihkonen vierailivat Wienissä joulukuussa. Vierailun syynä oli mm. keskustelu pastori Ella Boban virkakauden jatkumisesta, sillä nykyinen sopimus päättyy elokuun 2024 lopussa. Saimme kuulla hyviä uutisia: kirkkohallitus on päättänyt ulkosuomalaisseurakuntien tukirahoista ja Itävallan tukea jatketaan. Näin ollen Ellan on mahdollista hakea tehtävään uudelleen. Paikka laitetaan hakuun kevään aikana.

Tapaamisessa Itävallan luterilaisen kirkon edustajien kanssa keskusteltiin myös Suomen kirkon ulkosuomalaistyön yksikön lakkauttamisesta ja hallinnollisten tehtävien siirtymisestä Suomen Merimieskirkko ry:lle vuoden 2025 alusta.

Kuljetusapua huonojalkaisille

Kartoitamme parhaillamme tarvetta kuljetusavulle. Jos et pysty enää liikkumaan itsenäisesti julkisilla liikennevälineillä, mutta haluaisit osallistua seurakuntamme tapahtumiin, yritämme mielellämme järjestää kyydin kirkolle ja takaisin kotiin. Samalla etsimme autollisia henkilöitä, jotka olisivat tarpeen tullen valmiita toimimaan apuna kuljetuksissa etäisyydet huomioiden. Pystymme huolehtimaan vapaaehtoisen vakuutuksesta. Ota kummassakin tapauksessa yhteys varakuraattoriimme Marja-Leenaan: 0650-7240250 tai pastoriin.

Oletko hyvä yhteenlaskussa? Onko sinulla kokemusta tilintarkastuksesta?

Etsimme seurakunnalle osaavaa tilintarkastajaa. Tilintarkastajan tehtäviin kuuluu seurakunnan tilitapahtumien, joita on noin 200 vuodessa, tarkastus alkuvuodesta. Kansion läpikäymiseen menee aikaa yhdestä kahteen iltaan kokemuksesta riippuen. Kaksi tilintarkastajaa ja yksi varatilintarkastaja valitaan vuosikokouksemme yhteydessä 24.3. Ilmoitathan kiinnostuksestasi siihen mennessä.

Varaa pöytä kirpputorilta

Suomalainen ja ruotsalaisen seurakunta järjestävät yhteisvoimin kirpputorin sunnuntaina 28. huhtikuuta klo 13-16 Gentzgassen sisäpihalla. Jos myyntipaikan saaminen kiinnostaa, ota yhteys pastoriin 14.4. mennessä. Pöytiä on tarjolla rajoitetusti. Pöytämaksu on 10 €. Lisätietoja ja ilmoittautuminen: finn.gemeinde@evang.at.

Kuvassa Ella-Maria Boba, Hannu Suihkonen, Mauri Vihko ja Riikka Porkola.

Seurakunnan kesäretki Tullniin

Lauantaina 8.6.2024 klo 10-18

Itävallan suomalainen seurakunta järjestää jäsenilleen, sekä kaikille kiinnostuneille, kesäretken Tullniin lauantaina 8.6.2024. Tullniin pääsee kätevästi ja nopeasti junalla, minkä vuoksi matkustamme sinne raiteita pitkin. Matka kestää yhteen suuntaan puoli tuntia. Voit tulla Tullniin myös itsenäisesti autolla tai toisella junavuorolla.

Päävierailukohteemme Tullnissa on Die Garten Tulln - Tullnin puutarha, josta löytyy yli 60 ekologista näytelypuutarhaa. Paikka sopii hyvin myös lapsiperheille,

sillä alueelta löytyy mm. seikkailuleikkipuisto ja puunlatvakävelyreitti. Kohteessa meillä on opastettu kierros, mutta jokainen voi kierrellä siellä myös oman kiinnostuksen mukaan. Ennen lounasta vierailemme myös taitelija Egon Schielen syntymäkodissa, joka on aivan juna-aseman vieressä.

SUUNNITELTU OHJELMA JA AIKATAULU:

9:45	Tapaaminen Franz-Josef-juna-asemalla Wienissä, Julius-Tandler Platz 3
10:00	Juna REX4 Tullniin
10:27	Saapuminen Tullniin
10:45	Vierailu Egon Schielen syntymäkodissa, Bahnhofstrasse 69
12:00	Lounas ravintolassa Taverna Mythos, Albrechtsgasse 18
14:30-16:00	Opastettu 90 min kierros Die Garten Tullnissa
17:32	Juna REX4 Wieniin (tai vapaasti aikaisemmin tai myöhemmin)
18:00	Saapuminen Wieniin Franz-Josef-asemalle

Seurakunta kustantaa jäsenilleen pääsyliput vierailukohteisiin, sekä kaikille osallistujille opastetun kierroksen puutarhassa. Varaa omaa rahaa mukaan ruokailuihin sekä junamatkoihin, ja jos et ole jäsenemme sisäänpääsymaksuihin. Edestakaisen junalipun hinnaksi tulee noin 20 euroa ilman alennuksia.

Retkelle kannattaa varata mukaan mukavat kävelykengät ja vesipullo, sillä kuljemme kohteessa paikasta toiseen jalan. Retki on hyvä mahdollisuus seurustella toisten suomalaisten kanssa, tutustua uusiin ihmisiin sekä Tullniin, jos se ei ole jo entuudestaan tuttu.

Ilmoittaudu mukaan retkelle keskiviikkoon 29.5. mennessä sähköpostitse:
finn.gemeinde@evang.at

Itävallan Suomen suurlähettilään, Nina Vaskunlahden, haastattelu

NINA VASKUNLAHTI, ALOITIT TYÖSKENTELEMÄÄN SYYSKUUSSA 2023 ITÄVALLAN SUOMEN SUURLÄHETILÄÄNÄ WIENISSÄ. MIKÄ ON PÄÄLLIMMÄINEN TUNNELMA VIIDESTÄ ENSIMMÄISESTÄ KUUKAUDESTA UUDESSA TYÖPAIKASSASI?

Kiireinen alku. Uusi maa, uudet kollegat, uusi työ. Itävallassa minulla on ”kaksi hattua”: toimin sekä suurlähettiläänä maassa että pysyvänä edustajana Wienissä toimivissa kansainvälisissä järjestöissä, kuten esimerkiksi Kansainvälisessä atomienergiajärjestössä (IAEA). Vaikka olen muuttamisen ja sopeutumisen ammattilainen, niin kotiutuminen kuitenkin aina vaatii aikansa. Jokainen muutto on myös henkinen muutto uuteen poliittiseen ja kulttuuriseen ympäristöön.

KERROTKO HIEMAN ITSESTÄSI, MISTÄ OLET KOTOISIN JA KEITÄ KUULUU PERHEESEESI?

Olen kotoisin Punkalaitumelta, pieneltä paikkakunnalta Länsi-Suomesta. Kävin siellä kouluni ylioppilaaksi asti, minkä jälkeen siirryin opiskelemaan Turkuun. Lähisukulaiseni asuvat Suomessa. Mieheni on itävaltalais-brittiläinen ja nyt eläkkeellä kansainvälisistä tehtävistä.

MITÄ TEET MIELELLÄSI VAPAA-AJALLASI?

Liikuntaa, purjehdusta ja monipuolisesti kulttuuria museoista musiikkiin, niin klassista kuin latinalaisamerikkalaista.

MILLAINEN URAPOLKUSI ON OLLUT?

Opiskelin kansainvälistä politiikkaa ja poliittista historiaa, kulttuurimaantiedettä, sosiologiaa ja kansainvälistä oikeutta. Olin myös töissä yliopistolla opiskelujen yhteydessä.

Olen aina ollut kiinnostunut kansainvälisistä tehtävistä, vaikka olin alunperin nähnyt itseni työskentelemässä kehitysyhteistyön tai YK-järjestöjen parissa. Valmistuttuani hain ja tulin valituksi ulkoministeriön kansainvälisten asioiden valmennuskurssille 1980-luvun puolivälissä. Se

olikin sitten menoa. Kurssin jälkeen tulin valituksi ministeriöön. Siitä lähtien, jo 40-vuoden ajan, olen ollut ulkoministeriössä töissä ja viihtynyt oikein hyvin. Tästä ajasta olen ollut noin 26-vuotta ulkomailla.

MISSÄ PÄIN MAAILMAA OLET OLLUT KOMENNUKSILLA?

Ensimmäinen ulkomaanpaikkani oli Meksiko, mistä siirryin Australiaan. Reilun kolmen vuoden jälkeen palasin Eurooppaan eli Brysseliin, missä työskentelin Suomen edustustossa Euroopan yhteisöihin. Tämä oli siis aikaa jo ennen EU-jäsenyyttä. Palasin takaisin Brysseliin ja Suomen pysyvään edustustoon vielä kaksi kertaa myöhemmin. Olen työskennellyt myös Moskovassa, Bosnia Herzegovinassa, Turkissa ja Intiasa. Välillä toki ministeriössä Helsingissä.

ONKO JOKU NÄISTÄ MAISTA JÄTTÄNYT SINUUN ERITYISEN JÄLJEN?

Vaikea kysymys, koska olen ollut jokaisesta maasta innostunut, joko heti tai vähän myöhemmin. Jokainen ulkomaantehtävä on ollut mielenkiintoinen. Jokainen maa on inspiroinut ja antanut mahdollisuuden perehtyä sen politiikkaan, talouteen ja kulttuuriin. Ensimmäiset EU-jäsenyyden vuodet Brysselissä olivat aivan omanlaisiansa, sillä olimmehan myötävaikuttamassa johonkin aivan uuteen: oppia toimimaan EU-jäsenmaana.

Kannan jokaisesta maasta jotakin itsessäni ja suhteessa siihen, miten näen tämän maailman ja maailmanmenon. Parhaimmat muistoni ovat yksittäisten ihmisten kohtaamisista, hyviä keskusteluja tai jokin mieleenpainuva maisema. Esimerkiksi Intiassa tumma yö ja kirkas tähtitaivas samalla koken aavikon tyhjyyden siinä ympärillä; tai se, kun asuin lähellä hindutemppeleitä ja kuulin aamuisin temppelein rukouskellon kilytyksen; tai Turkissa ollessani rukouskutsut. Siis paikka-, ääni- ja henkilömuistoja, ja kaikessa mukana kiitollisuus niistä mahdollisuuksista, joita asuminen näissä eri maissa on minulle tuonut.

MISTÄ JA MIKSI TULIT JUURI WIENIIN?

Ennen tätä tehtävää olin Suomessa nelisen vuotta. Toimin kansainvälisen kaupan alivaltiosihteerinä. Wien on hyvä yhdistelmä kahdenvälistä diplomatiata eli Suomen ja Itävallan suhteet sekä monenkeskistä eli työtä ja vaikuttamista täällä toimivissa kansainvälisissä järjestöissä.

ONKO JOKIN ASIA ITÄVALLASSA, JOKA ON PÄÄSSYT YLLÄTTÄMÄÄN?

Monikerroksellisuus!

MITEN SUOMEN TUORE NATO-JÄSENYYS ON VAIKUTTANUT ITÄVALLAN JA SUOMEN VÄLISIIN SUHTEISIIN?

Suomen turvallisuuspoliittinen polku ja valinta, liittyminen Naton jäseneksi viime vuonna kiinnostaa Itävaltaa. Molemmille maille on tärkeää Euroopan unionin yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan vahvistaminen.

MINKÄLAINEN ON TYYPILLINEN TYÖVIKKOSI?

Tyypillinen työviikko vaihtelee ja juuri se on yksi tämän työn mukavista piirteistä. Viikkoon saattaa sisältyä erilaisia tapaamisia, joissa keskustellaan esimerkiksi vienninedistämisestä, EU-politiikasta, Itävallan ja Suomen metsäpolitiikasta tai suomalaisbrändin vahvistamisesta maassa. Ajoittain vierailen eri toimijoiden luona, matkustan eri osavaltioissa, tapaan paikallisia poliitikkoja ja päättäjiä. YK-järjestön kokouksissa on puheenvuoroja, päätöslauselmien luonnostelua, vaikuttamista käytävillä. Toki työhön kuuluu edustuston toiminnan johtamista ja työskentelyedellytysten ylläpitoa.

MITKÄ KOLME ASIAA TUOT MIELELLÄSI ESILLE SUOMESTA, KUN TAPAAT MUIDEN MAIDEN EDUSTAJIA?

Ensinnäkin Suomessa on vahva demokratia. Juuri käynnissä oleva reilu ja sivistynyt presi-

dentinvaalikampanja muun muassa osoittaa sen. Toiseksi: Me olemme avoin ja korruptoitumaton talous, joka nojaa vahvasti ihmisoikeuksiin ja tasa-arvoon. Niiden eteenpäinvieminen on meille tärkeää. Ja kolmanneksi: Suomi on onnistunut palveluiden digitalisaatiossa suhteellisen hyvin. Tätä mallia kelpaa viedä eteenpäin.

JA LOPUKSI KYSYN VIELÄ, MINKÄLAINEN ON SUHTEESI KIRKKOON?

Kuulun evankelis-luterilaiseen kirkkoon ja suhteeni uskontoon on mutkaton. Kirkko ei kuitenkaan ole vahvasti läsnä omassa arjessani. Katseen kirkkoja ehkä enemmän aikansa ja kulttuurinsa ilmentyminä, kuin jumalanpalvelusten toimituspaikkoina. Uskonto antaa minulle moraaliset arvot sekä eettisen pohjan ajattelulleni.

Haastattelijana Ella-Maria Boba

Kirjallisuuspiiriläisten kirjaesittelyjä

Neurokirurgin muistelmat

Sain alkukesästä tuttavani Suomen-tuliaisina Juha Hernesniemen muistelmakirjan ja aloin heti kiinnostuneena lukea sitä. Olen hidas lukija enkä ollut vielä päässyt kirjan loppuun, kun tieto Hernesniemen kuolemasta levisi netissä. Sen jälkeen luin kirjaa kuin miehen, lääkärin testamenttia, ja kenties se olikin hänen testamenttinsa.

Muistelmat tekivät minuun syvän vaikutuksen, teos suorastaan järkytti minua. Olen miettinyt, miksi järkytys: Siksikö, että olen lähes viisi vuotta Hernesniemeä vanhempi ja - vielä elossa? Vai siksi, että se kertoo työhönsä täysin uppotuneen lääkärin urasta, jossa perhe- ja yksityiselämälle jää varsin niukasti tilaa ja aikaa?

Muistelmien rakenne on toisaalta perinteinen, toisaalta erikoinen. Perinteinen se on siksi, että siinä kuvataan kronologisesti elämän kulkua lapsuudesta nuoruuteen, opiskelusta valmistumiseen ja erikoistumiseen, työpaikoista ja uran luomisesta eläkkeelle siirtymiseen - etten sanoisi joutumiseen - asti; töitä, leikkaamista Hernesniemi olisi mielellään vielä jatkanut, mutta se ei Suomessa ollut mahdollista. Muualla maailmassa se oli mahdollista, ja niinpä Hernesniemi matkusti tiimensä kanssa niihin maihin, joissa työtä oli tarjolla: Peruun, Indonesiaan, USA:han, Nepaliin, Meksikoon, Kiinaan. Ei silti, jo työaikaan hän matkusteli paljon joko luennoimassa seminaareissa tai operoimassa.

Erikoisen muistelmista tekee se, että siihen on kappaleeseen 'Kuinka tulla hyväksi neurokirurgiksi' otettu jännittäviä teemoja, luettelen niistä

muutaman: 'Kuoleman kohtaaminen', 'Anteeksi-anto', 'Kuinka tätä kestää', 'Onni', 'Hirveää musiikkia ja muuta taidetta'. Mukaan on myös liitetty isä-Oivan ohjeistus muistelmien kirjoittamisesta. Isä luettelee siinä ne teemat, joita hänen mielestään tulisi käsitellä. Autenttisia leikkauskertomuksia on myös ujutettu tekstiin runsaasti, ja ne antavat toistuesaan maallikkolukijalle jonkinlaisen käsityksen siitä, mistä aivokirurgiassa on kyse. Ja ne saavat hänet kohottamaan hatun korkealle ihailusta, että joku moiseen pystyy! Uskomatonta!

En muista koskaan lukeneeni yhtä vaikuttavaa elämäkertaa kuin tämä Juha Hernesniemen omakätisesti kirjoittama muistelmateos on. En tuntenut Hernesniemeä henkilökohtaisesti, vaikka hän oli kotikyläni poikia; hän ilmeisesti aloitti oppikoulun juuri kun olin siirtynyt lukioon Mäntään. Siitä huolimatta kirja tuo hänet ja hänen elämänsä merkillisellä tavalla lähelle. Jopa niin, että tuntee kaipaavansa häntä: ihmistä, jota ei ole koskaan tavannut!

Rauha hänen sielulleen.

Maija Asunta-Johnston
Värbalog 3.7.2023

Suomalainen kirjallisuuspiiri kokoontuu kerran kuukaudessa keskiviikkoisin seurakunnan tiloissa keskustelemaan kotimaisesta kirjallisuudesta.

Halukkaat voivat esitellä lukemiaan kirjoja - esittelykerta sovitaan etukäteen.

Seuraavat tapaamiset: 13.3., 17.4. ja 15.5. klo 16,
paikassa: Gentzasse 10, 1180 Wien.

Lisätietoja ja ilmoittautuminen: anjaleena.holtari@gmail.com

Lasten konsertti

Laura
Korhonen
&
Aron
Saringer

Duo

Satuo

La, 09.03.
klo 16.00
Vapaa
pääsy!

HUHTIHULINAT

La, 09.03. klo 14-16

Suklaata ja karkkia

Muumituotteita

Marimekko & Finlayson...

Pääsiäismunia

Mämmiä

Ongintaa & Arpajaiset

Kahvila

Tuoretta pullaa

Riisipiirakoita

Voileipiä

Tervetuloa!

Itävallan suomalaisen evankelis-luterilaisen seurakunnan vuosikokous

Aika: sunnuntai 24.3.2024 klo 13

Paikka: Gentzgasse 10, 1180 Wien, ovikoodi: 7598

Arvoisa seurakuntamme äänioikeutettu jäsen,

lämpimästi tervetuloa Itävallan suomalaisen seurakunnan sääntömääräiseen vuosikokoukseen, joka pidetään ennen klo 15 alkavaa palmusunnuntain jumalanpalvelusta. Kokouksen arvioitu kesto on n. 1,5 tuntia ja sen yhteydessä on kahvitarjoilu.

Vuosikokous on kaikkien äänioikeutettujen eli yli 14-vuotiaiden seurakunnan jäsenten kokous. Kokouksessa käsitellään asiat seuraavan työjärjestysehdotuksen mukaan.

1. Puheenjohtaja avaa kokouksen, toteaa sen päätösvaltaisuuden sekä selvittää läsnäolevien henkilöiden puhe- ja äänioikeudet
2. Alkurukous
3. Valitaan kokoukselle sihteeri
4. Työjärjestyksen hyväksyminen
5. Edellisen vuosikokouksen pöytäkirjan hyväksyminen
6. Pastorin vuosikertomus
7. Vuoden 2023 tilien hyväksyminen ja rahastonhoitajan vapauttaminen tilivastuusta
8. Kahden tilintarkastajan ja yhden varatilintarkastajan valinta
9. Toimintasuunnitelman hyväksyminen vuodelle 2024
10. Taloussuunnitelman hyväksyminen vuodelle 2024
11. Muut esille tulevat asiat

Kun osallistut kokoukseen, seurakunnan toiminta, kirkkoraadin tekemä työ, päätöksenteko ja taloustilanne tulevat tutuksi. Kokouksessa on myös mahdollista esittää toiveita ja antaa palautetta. Kokouksen suunnittelua helpottaa, jos ilmoitat osallistumisestasi 22.3. mennessä osoitteeseen finn.gemeinde@evang.at.

Lämpimästi tervetuloa kuulemaan menneestä vuodesta sekä tulevista suunnitelmistamme!

ITÄVALLAN SUOMALAINEN EVANKELIS-LUTERILAINEN SEURAKUNTA
FINNISCHE EVANGELISCHE GEMEINDE A.B. IN ÖSTERREICH